

7. Bezoldiging jobstudenten
8. Tewerkstelling in het kader van artikel 60, §7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's
9. Bedienaars of vertegenwoordigers van erediensten en lekenraadgevers in zieken- en rusthuizen, rust- en verzorgingsinstellingen

Gelet op de specifieke taakinhoud van diegenen die aangesteld worden om morele, godsdienstige of filosofische bijstand te verlenen aan patiënten en residenten verdient het aanbeveling om bij de aanstelling, de evaluatie en de vorming van bedienaars of vertegenwoordigers van de erediensten en de lekenraadgevers een beroep te doen op de gespecialiseerde diensten van de erkende zendende organen zoals die opgesomd worden in de op 13 maart 1997 geactualiseerde omzendbrief van 5 april 1973 van de federale ministers van Sociale Zaken en van Volksgezondheid en Pensioenen met betrekking tot morele, godsdienstige of filosofische bijstand aan ziekenhuispatiënten.

Zo is het volledig conform het principe van objectivering van wervingen en bevorderingen zoals geformuleerd in rubriek 3.8 van de krachtlijnen wanneer de externe deskundigen in de examencommissie voor meer dan 50% of zelfs voor de totaliteit geput worden uit vertegenwoordigers van hoger bedoelde zendende organen.

Evenzeer kan een beroep gedaan worden op diezelfde zendende organen om aan de benoemende instantie een advies te verstrekken over de geschiktheid van de kandidaten mits bij de vacantverklaring duidelijk bepaald wordt dat dit advies als selectie criterium zal worden gehanteerd.

De evaluatie van bedienaars en vertegenwoordigers van de erediensten en de lekenraadgevers omvat twee aspecten : het formele en het levensbeschouwelijk-inhoudelijke. Om evidente redenen kunnen de levensbeschouwelijke aspecten van de taakinvulling enkel geëvalueerd worden door het zendende orgaan. Met het oog hierop kunnen de besturen een beroep doen op het zendende orgaan om als externe evaluatie-instantie een evaluatieverslag op te stellen. Beide evaluatieonderdelen vormen in dat geval samen de uiteindelijke evaluatie van betrokken personeelslid.

Het zendende orgaan kan ook betrokken worden bij de vaststelling van de persoonlijke doelstellingen, bij het plannings- en evaluatiegesprek.

Ook bij de organisatie van de vorming, de samenstelling van een relevant vormingspakket, het opstellen van een specifiek vormingsplan, het vastleggen van vormingsvereisten verdient het aanbeveling maximaal een beroep te doen op de zendende organen.

HOOFDSTUK III. — *Het syndicaal statuut als centraal element van sociale onderhandeling*

HOOFDSTUK IV. — *Overgangsmaatregelen*

De terugwerkende kracht geldt uiteraard enkel voor de geldelijke maatregelen en werkt niet verder dan 1 januari 1999. Andere organieke maatregelen kunnen niet met terugwerkende kracht worden ingevoerd.

De provinciegouverneurs worden verzocht de gemeente- en OCMW-raadsbesluiten en de provincieraadsbesluiten die afwijken van het vermelde sectorale akkoord en van onderhavige omzendbrief in hun uitvoering te schorsen teneinde de uniformiteit in het statuut van het personeel in de lokale besturen te kunnen aanhouden.

Ik verzoek U, mevrouw/mijnheer de Gouverneur, de besturen van onderhavige omzendbrief in kennis te stellen en te zorgen voor een spoedige publicatie ervan in het provincieblad.

Deze omzendbrief kan ook geconsulteerd worden via Publink of Internet op het volgende adres :

<http://binnenland.vlaanderen.be/omzend.htm>

Volledigheidshalve zend ik aan alle besturen rechtstreeks een afschrift van onderhavige onderrichtingen toe teneinde hen onmiddellijk in kennis te stellen van de bijsturingen van het sectoraal akkoord van 18 juni 1993.

Brussel, 8 juni 1999.

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,

L. Peeters.

De Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

L. Martens.

Departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

[C - 99/36112]

Onderrichtingen voor het opstellen van de begrotingen (budgetten) voor 2000 van de gemeenten en de Openbare Centra voor Maatschappelijk Welzijn van het Vlaamse Gewest. — Omzendbrief BA-99/08

Mevrouw de gouverneur,
Mijnheer de gouverneur,

INLEIDING

Hierna volgen de onderrichtingen voor de gemeenten en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn bij het opstellen van hun begroting (budget) voor het jaar 2000.

Dit rondschrijven wordt U toegezonden kort na het aantreden van de nieuwe regering. In het regeerakkoord dat zij sloot nemen de gemeenten en OCMW's een prominente plaats in. De regering zal nauw met hen samen werken om zo de bestuurlijke vernieuwing in Vlaanderen vorm te geven. Ik roep de lokale verantwoordelijken dan ook op om, in eenheid met de Vlaamse overheid, met grote zorg voor kwaliteit te besturen en de burger in hun beleid centraal te stellen.

Het regeerakkoord kenmerkt de subsidiariteit, de gemeentelijke autonomie en de openbaarheid als de uitgangspunten van de bestuurlijke vernieuwing. Rekening houdend met het subsidiariteitsbeginsel wil de Vlaamse regering de verantwoordelijkheid voor het nemen van de beleidsbeslissingen leggen op het meest functionele niveau en zo dicht mogelijk bij de burger. Zij zal de lokale besturen als volwaardige partners beschouwen bij de beleidsvorming.

Daarbij staat het primaat van de politiek centraal. Het houdt in dat de verkozen raden de herkenbare spil zijn in het besluitvormingsproces. Dat nieuwe beleid wordt ook gekenmerkt door openbaarheid, zowel ten aanzien van de raadsleden als ten opzichte van de burger.

Deze basisprincipes van de bestuurlijke vernieuwing moeten voor de gemeenten en de OCMW's in de eerste plaats, maar niet uitsluitend, gestalte krijgen bij de vaststelling van de begroting en bij de uitvoering ervan in de loop van het jaar. De begroting is inderdaad het basisdocument bij uitstek voor het lokaal beleid in het komende jaar. Openheid bij het tot stand komen en uitvoeren van de begroting, de honorering van de bevoegdheden van de raadsleden en een toegankelijke administratie bij de inzage en toelichting van de bestuursdocumenten kenmerken het beleid dat ik samen met de regering en met de lokale besturen vorm wens te geven.

Deze uitgangspunten sluiten overigens naadloos aan op het pact met de Vlaamse gemeenten en OCMW's en dat de aantredende Vlaamse regering, zoals uitdrukkelijk bepaald in het regeerakkoord, onverkort verder zal zetten.

De voorliggende omzendbrief bevat gecoördineerde en aanvullende onderrichtingen voor zowel de gemeenten als de OCMW's. Hij is geënt op de onderrichtingen die reeds waren opgenomen in de omzendbrief BA-98/5 van 24 juli 1998 betreffende de gemeentebegrotingen voor 1999 en de omzendbrieven WEL 98/06 van 8 september 1998 en WEL-98/04 van 16 juni 1998 betreffende respectievelijk het opstellen van het OCMW-budget(begroting) en het OCMW-meerjarenplan 1999-2001.

Het eerste en tweede deel van deze omzendbrief bevatten richtlijnen die specifiek zijn voor de begroting (budget) van respectievelijk de gemeente en het OCMW. Het derde deel omvat enkele gemeenschappelijke onderrichtingen voor beide lokale besturen, zoals onder andere de richtlijnen inzake de personeelsuitgaven en het Sociaal Impulsfonds.

Met deze omzendbrief worden voor het eerst op een gemeenschappelijke basis richtlijnen verstrekt zowel voor de gemeenten als voor de OCMW's. Daarmee geeft de Vlaamse regering verder uitvoering aan de afspraken met de lokale besturen gemaakt in het pact dat op 8 maart 1999 gesloten werd.

Een belangrijk aandachtspunt van dit pact bestaat erin om inzake het bestuurlijk functioneren van de gemeenten en de OCMW's een maximale samenhang tot stand te brengen. Het pact bepaalt dan ook dat de Vlaamse regering de regelgeving en procedures inzake de beide lokale besturen zoveel mogelijk op mekaar zal afstemmen en dat omzendbrieven gemeenschappelijk zullen zijn waar dat mogelijk is. De regering heeft trouwens de voorbereiding van de toezichtsuitoefening reeds samengebracht in dezelfde administratie van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Zij heeft dit thans ook beleidsmatig vertaald door de bevoegdheden inzake de uitoefening van het administratief toezicht op zowel de gemeenten als de OCMW's onder mijn verantwoordelijkheid samen te brengen. Mijn kabinet is gehuisvest op het volgende adres :

De heer Johan Sauwens

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport

Kreupelenstraat 2

1000 Brussel

tel 02/553.23.11 – fax 02/553.23.05

Uiteraard worden de dossiers en de briefwisseling die erover gevoerd wordt, rechtstreeks gezonden naar mijn administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel. Op deze wijze wordt tijdverlies vermeden.

Eveneens in uitvoering van het pact werd de uitoefening van het eerstelijns-toezicht, met inbegrip van de begrotingen, samengebracht bij de gouverneurs, optredend als commissarissen van de Vlaamse Gemeenschap. Voor de voorbereiding daarvan beschikken zij over een afdeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, gehuisvest in elk provinciaal gouvernement. Zoals reeds werd meegedeeld in de omzendbrief van 18 mei 1999, gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 30 juni 1999, passen de gouverneurs voortaan nog uitsluitend de huisstijl toe van de Vlaamse Gemeenschap, zowel in de briefwisseling die gevoerd wordt inzake de uitoefening van het administratief toezicht als bij eventuele besluiten inzake toezichtsmaatregelen die zij zouden treffen.

I ONDERRICHTINGEN VOOR DE GEMEENTEBEGROTINGEN

1 ONDERRICHTINGEN VAN ALGEMENE AARD

1.1 Administratief toezicht op de gemeentebegrotingen

Inzake het administratief toezicht op de gemeentebegrotingen heeft de Vlaamse regering, eveneens in uitvoering van het pact, een grondige wijziging aangebracht aan de procedure. Het decreet van 13 april 1999 tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaams Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten, zet enerzijds een nieuwe stap naar een verdere responsabilisering van de lokale besturen door onder meer het instellen van een algemeen toezicht op de gemeentebegrotingen; anderzijds komt het tegemoet aan de uitdrukkelijke vraag van de gemeenten naar een grotere eenheid in de uitoefening van het administratief toezicht door dat toezicht over te hevelen van de bestendige deputatie naar de provinciegouverneur.

De wijzigingen aan het toezichtsdecreet van 28 april 1999 werden reeds uitvoerig toegelicht in de omzendbrief BA – 99/04 van 18 mei 1999. Deze omzendbrief alsook het bovenvermelde decreet van 13 april 1999 zelf werden gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* van 30 juni 1999 (tweede uitgave) en zijn eveneens te raadplegen via Publink of Internet op het volgende URL-adres :

<http://binnenland.vlaanderen.be>

De algemene principes van het gewijzigde toezichtsdecreet worden hierna, voor alle duidelijkheid, bondig hernomen.

1.1.1 Opheffing goedkeuringstoezicht

De toezichtsprocedure op de begrotingen (en begrotingswijzigingen) van de gemeenten, zoals voordien geregeld door de artikelen 7 tot 14 van het decreet van 28 april 1993, hield in dat de begrotingen onderworpen waren aan de goedkeuring door de bestendige deputatie van de provincieraad, uit te oefenen binnen een niet verlengbare termijn van honderd dagen.

Het decreet van 13 april 1999 heeft dit goedkeuringstoezicht vervangen door een algemeen toezicht, uit te oefenen binnen een termijn van vijftig dagen. Het goedkeuringstoezicht blijft wel bestaan voor de gemeenten die ter sanering van hun financiën leningen hebben aangegaan waaraan het Vlaams Gewest zijn waarborg heeft verleend. De toezichtstermijn bedraagt hier eveneens vijftig dagen.

1.1.2 Schorsing door de gouverneur

De gouverneurs zijn er toe gehouden om, overeenkomstig het gewijzigde artikel 8 van het toezichtsdecreet, de uitvoering van de begroting of begrotingswijziging te schorsen in de volgende gevallen :

— wanneer de gemeenteraad een begroting voorlegt met een deficitair saldo op de gewone of buitengewone dienst of met een fictief evenwicht of fictief batig saldo of wanneer uit het meerjarig financieel beleidsplan blijkt dat het evenwicht niet behouden kan blijven;

— wanneer de gemeenteraad ontvangsten of verplichte uitgaven, die volgens de wet gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft ten gunste of ten laste van de gemeente komen, geheel of gedeeltelijk niet in de begroting heeft opgenomen;

— wanneer de gemeenteraad ontvangsten op de begroting brengt die gedurende het jaar waarop de begroting betrekking heeft geheel of gedeeltelijk niet aan de gemeente toekomen;

— wanneer de gemeenteraad onwettige uitgaven of ontvangsten in de begroting inschrijft.

De bovengenoemde omstandigheden sluiten echter niet de schorsing of rechtstreekse vernietiging uit van andere gevallen van onwettigheid of strijdigheid met het algemeen belang.

Ik wijs er daarnaast op dat de schorsing kan beperkt worden tot één of meerdere artikelen of onderdelen van de begroting wanneer dat het evenwicht van de begroting niet in gevaar brengt.

Ingeval de gouverneur de begroting schorst kan de gemeente uiteraard voor het voeren van haar beleid een beroep doen op voorlopige twaalfden (artikel 14 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit). Deze zijn echter enkel mogelijk met betrekking tot de verplichte uitgaven van de gewone dienst. Wanneer de schorsing slechts een bepaald onderdeel of een beperkt aantal artikelen van de begroting betreft, heeft die regeling uiteraard alleen op het geschorste deel betrekking.

Ingeval van schorsing verstuurt de gouverneur het schorsingsbesluit naar de gemeenteoverheid uiterlijk de vijftigste dag na ontvangst van de begroting bij het provinciaal gouvernement. De gemeenteraad spreekt zich vervolgens gemotiveerd uit over de schorsing en stelt de begroting opnieuw vast, waarna hij zijn gemotiveerd besluit verstuurt naar de Vlaamse regering (administratie Binnenlandse Aangelegenheden). Een afschrift van dat gemeenteraadsbesluit wordt dezelfde dag naar de provinciegouverneur gezonden.

De Vlaamse regering spreekt zich uiteindelijk definitief uit over de begroting, binnen een termijn van vijftig dagen na ontvangst van de door de gemeenteraad opnieuw vastgestelde begroting.

Ik wil bij dit alles extra de aandacht erop vestigen dat bij de uitoefening van het toezicht de bedoeling van de decreetgever niet uit het oog mag worden verloren, namelijk een verlichting van het georganiseerde toezicht naar vorm en naar termijn zodat de gemeenten vlugger over een uitvoerbare begroting kunnen beschikken. De Vlaamse regering wil, in het raam van de versoepeling van het toezicht, de lokale besturen zo goed als mogelijk ondersteunen bij de voorbereiding van de begroting. Het is dan ook aan te bevelen om in het geval van specifieke problemen of van gegronde twijfel bij de opmaak van de begroting en meerjarenplanning voorafgaand contact op te nemen met de afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij het provinciaal gouvernement.

Zodoende kan het gemeentebestuur een mogelijke verlenging van de toezichtstermijn door een eventuele schorsing door de gouverneur vermijden. Bovendien past het eveneens in het kader van het begeleidend toezicht dat het provinciaal gouvernement of de gemeente in het geval van vermeende ernstige tekortkomingen met mijn administratie overlegt.

1.2 De totstandkoming en doorzending van de gemeentebegroting

De Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de gemeenteraad ieder jaar tijdig moet beraadslagen over de begroting van uitgaven en ontvangsten voor het volgende dienstjaar. Ik dring er op aan dat de raden ten laatste op 15 november alle nodige beslissingen zouden nemen opdat de gemeenten voor het begin van het jaar over een werkbare begroting zouden beschikken.

Het gemeentebestuur heeft er alle belang bij om de begroting tijdig op te maken en in te dienen bij de toezichthoudende overheid omwille van :

— de beperking tot het strikte minimum van het gebruik van voorlopige kredieten;

— de tijdige goedkeuring van de belastingverordeningen en de vaststelling van de aanslagvoeten van de aanvullende belasting op de personenbelasting en van de opcentiemen op de onroerende voorheffing. Enkel dan kan de incohiering en de inning van de belastingen zonder vertraging worden aangevat.

Overeenkomstig het gewijzigde artikel 7 van het decreet van 28 april 1993 inzake het administratief toezicht op de gemeenten van het Vlaamse Gewest, moeten de besluiten van de gemeenteraad betreffende de begroting en begrotingswijzigingen, inclusief het meerjarig financieel beleidsplan en alle andere bijlagen die vereist zijn voor de definitieve vaststelling van de begroting, binnen een termijn van 20 dagen volgend op het treffen ervan naar de Vlaamse regering en naar de provinciegouverneur worden verstuurd.

Het gemeentebestuur zendt één papieren exemplaar van de begroting en haar bijlagen naar de provinciegouverneur en naar de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, Markiesstraat 1, 1000 Brussel.

In uitvoering van het besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1998 tot regeling van de toezending van besluiten van de gemeenteraad betreffende de begrotingen en rekeningen naar de Vlaamse regering, is het gemeentebestuur eveneens verplicht de integrale begroting in elektronische vorm op te sturen. Deze verplichting geldt trouwens evenzeer voor de begrotingswijzigingen, de begrotingsrekening en de proef- en saldbalans. Samenvatgingstabellen en verplichte bijlagen worden in dit geval niet meegestuurd.

De op te sturen computerbestanden moeten voldoen aan het protocol dat beschreven is in het bovengenoemde besluit van de Vlaamse regering van 7 juli 1998. Deze bestanden mogen doorgestuurd worden via het internet (aba.jav@ewbl.vlaanderen.be) of via Publilink (Gemfin onder « Vlaamse Gemeenschap » of met speciaal daartoe ontwikkelde software die het Gemeentekrediet op haar Publilinkwebsite ter beschikking stelt). Als beide voornoemde kanalen niet mogelijk blijken, mag het gemeentebestuur de bestanden via een diskette per post toesturen. Alle softwarehuizen hebben de nodige softwareaanpassingen uitgevoerd.

Deze vorm van elektronische gegevensinzameling neemt dus een aanvang bij de begrotingsrekening van 1998 en de begroting voor 2000.

Voor meer informatie hierover kan u terecht bij de heer Tom Doesselaere (tel. (02) 553 40 12, tom.doesselaere@ewbl.vlaanderen.be) of bij Publilink onder « Vlaamse Gemeenschap ».

Ik verzoek de afdelingen bij de provinciale gouvernementen om, onmiddellijk na de ontvangst van de begrotingen, na te gaan of de documenten zorgvuldig werden opgemaakt, ook met betrekking tot alle vereiste bijlagen.

In dat verband verwijs ik naar artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet dat het college van burgemeester en schepenen de verplichting oplegt om al die documenten uiterlijk zeven vrije dagen vóór de vergadering waarin de begroting wordt behandeld, aan alle raadsleden te bezorgen.

Wanneer aan de bovenvermelde verplichtingen niet werd voldaan of wanneer de begroting of de bijlagen niet behoorlijk werden ingevuld, moet de provinciegouverneur de voorgelegde stukken hetzij onmiddellijk terugzenden, hetzij de ontbrekende stukken onmiddellijk opvragen. De wettelijke toezichtstermijn van vijftig dagen neemt in beide gevallen geen aanvang. Aan het gemeentebestuur wordt duidelijk meegedeeld dat de toezichtstermijn pas begint te lopen vanaf de ontvangst van het laatste ontbrekende stuk.

1.3 Het model van de begroting

Voor het model van de begroting 2000 en de financiële meerjarenplanning blijft de omzendbrief van 16 juni 1995 van kracht. In afwijking van deze omzendbrief mogen echter voortaan de economische groepen, zowel aan ontvangsten- als aan uitgavenzijde gerangschikt en getotaliseerd worden per functionele code. Hierdoor zullen de totale ontvangsten en uitgaven per functionele code duidelijk af te lezen zijn. In de samenvattende tabel van de ontvangsten en de uitgaven mogen de functionele groepen uitgebreid worden zoals in het corpus van de begroting.

1.4 Integraal bij de begroting te voegen bijlagen

Hieronder volgt de lijst van de tabellen en bijlagen die integraal deel uitmaken van de begrotingsdocumenten en die, overeenkomstig het artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet, aan alle gemeenteraadsleden moeten worden bezorgd, uiterlijk zeven vrije dagen vóór de vergadering waarin de gemeenteraad over de begroting beraadslaagt.

1.4.1 Tabellen

tabel 1 : De algemene gegevens betreffende de gemeente

tabel 6 : Programma van tijdens het dienstjaar uit te voeren investeringen

tabel 7 : Tabel van de gemeenteleningen met samenvatting

tabel 8 : Evolutie van de gemeenteschuld

tabel 9 : Tabel van het gemeentepersoneel

tabel 10 : Tabel van het investeringsfonds

Opmerking bij de tabellen 7 en 8

De tabel van de leningen wordt, na de opgenomen en nog op te nemen leningen, aangevuld met een luik onroerende leasing. Zo wordt een volledig overzicht gegeven van de financiële lasten die wegen of zullen wegen op de gemeentebegroting. Dat luik bevat eveneens twee onderdelen :

— de lopende leasingovereenkomsten

— de afgesloten en de in het begrotingsjaar af te sluiten leasingovereenkomsten die in het begrotingsjaar zelf nog geen aanleiding tot uitgaven (huurgelden) geven.

Het luik onroerende leasing wordt op dezelfde wijze ingevuld als het deel leningen en bevat dus onder meer : functionele code, bestemming, oorspronkelijk bedrag, saldo, aflossing, intrest, enz. In de samenvatting worden de aan de onroerende leasing verbonden intresten en aflossingen samengeteld met de leninglasten.

In de tabel evolutie van de schuld houdt men eveneens rekening met de lasten die met nieuwe of nog af te sluiten leasingovereenkomsten gepaard gaan.

In de meerjarenplanning worden de leasingverrichtingen afzonderlijk toegelicht in elk onderdeel waar ze een weerslag hebben. In de buitengewone dienst worden ze geboekt onder andere financieringen in elk van de betrokken jaren; in de gewone dienst bij de schulduitgaven onder overige schulduitgaven.

Opmerking bij de tabel 9

Het elektronisch formulier dat vanaf de begrotingen voor 1999 moest worden gebruikt voor de invoer van de personeelsgegevens, werd naar aanleiding van de opmaak van de begrotingen voor het jaar 2000 grondig herwerkt en vereenvoudigd.

In tegenstelling tot vorig jaar wordt een indeling gehanteerd op basis van de weddenschaal en niet langer op basis van de verschillende diensten. Aan elke weddenschaal worden één of meerdere functiebenamingen gekoppeld. Die functiebenamingen moeten worden opgevat als een soort grootste gemene deler van de benamingen die in de gemeenten voorkomen. De tabel omvat enkel het administratief en technisch personeel, dus geen politie-, brandweer-, verplegend of onderwijzend personeel.

Het elektronisch formulier kan u vinden op de website van de administratie Binnenlandse Aangelegenheden (<http://binnenland.vlaanderen.be>). Daar vindt u een link die rechtstreeks naar het formulier verwijst. Om redenen van beveiliging kunnen alleen pc's met een toegang tot Publilink het formulier oproepen. Het formulier zal ten laatste op 1 september 1999 operationeel zijn.

Bij het invullen van het elektronisch formulier genereert de computer een tabel die moet worden afgedrukt en als een verplichte bijlage bij de begroting moet worden gevoegd. Een handleiding voor het invullen van het formulier alsook een voorbeeld van voormelde tabel wordt aan alle gemeentebesturen in de loop van de maand augustus bezorgd.

Voor inhoudelijke problemen bij het invullen van het formulier kan u terecht bij de heer Hugo Van de Meersche (tel. (02) 553 39 65). Voor meer technische vragen betreffende het invullen of afdrucken van het formulier kan u zich wenden tot mevrouw Christel Claesen (tel. (02) 553 39 85).

1.4.2 Afzonderlijke verplichte bijlagen

De hiernavolgende documenten zijn eveneens vereist voor de definitieve vaststelling van de begroting door de gemeenteraad.

1.4.2.1 het meerjarig financieel beleidsplan

Het bij de begroting voor 2000 te voegen financieel meerjarenplan bevat op zijn minst de jaren 2000, 2001, 2002 en 2003. Voor de gemeenten die met het oog op de sanering van hun financiën leningen hebben gesloten waaraan de gewestwaarborg wordt verleend en waarvan de begrotingen dus onderworpen zijn aan het goedkeuringstoezicht van het Vlaamse Gewest, loopt de planning tot 2004.

Zoals het in het artikel 252 van de Nieuwe Gemeentewet verplicht gestelde begrotingsevenwicht de regel blijft, blijft eveneens de verplichting gelden om het evenwicht in de meerjarenplanning te bewaren. Gezonde financiën zijn immers een basisvoorwaarde voor de autonome bestuurskracht van de gemeenten. Overeenkomstig het gewijzigde artikel 8 van het toezichtsdecreet van 28 april 1993 moet de gouverneur trouwens de uitvoering van de begroting schorsen wanneer uit het financieel meerjarenplan blijkt dat het toekomstig evenwicht niet behouden kan blijven. De gemeenten hebben er dus alle belang bij voldoende zorg te besteden aan de opmaak van het financieel meerjarenplan om zo vlug mogelijk en althans na vijftig dagen na de ontvangst van de begroting op het provinciaal gouvernement over een uitvoerbare begroting te beschikken. Ook hier nemen de gemeentebesturen, in het geval van ernstige twijfel of specifieke problemen bij de opmaak van de meerjarenplanning en in het raam van het ondersteunend toezicht, best voorafgaand contact op met de behandelende gewestambtenaren op de provinciale gouvernementen.

Ernst en nauwgezetheid bij de opmaak van de meerjarenplanning houden eveneens in dat het gemeentebestuur de nodige cijfermatige toelichtingen verstrekt bij de meerjarenplanning.

Die toelichtingen zijn essentieel om een juiste beoordeling van de financiële evolutie mogelijk te maken, zeker wanneer de in de meerjarenplanning gebruikte stijgingspercentages afwijken van de in de begrotingsonderrichtingen aanbevolen evolutie. Een waardevolle beleidsplanning noopt ook tot realistische ramingen op de buitengewone dienst, met name van de voorgenomen investeringen, alsook de manier waarop het bestuur denkt deze uitgaven te kunnen financieren en de vermoedelijke weerslag ervan op de gewone dienst van de begroting. Het spreekt voor zich dat de inschrijvingen inzake investeringen de gemeenten op geen enkele manier verbinden tot de werkelijke verwezenlijking ervan. Toch is het nuttig sommige belangrijke projecten bondig toe te lichten aan het einde van de rubriek.

1.4.2.2 verslag bedoeld bij artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet

Dit verslag bevat een synthese van het ontwerp van begroting. Het beschrijft bovendien het algemeen en financieel beleid van de gemeente, geeft een overzicht van de toestand van het bestuur en van de gemeentezaken en verschaft eventueel andere nuttige informatie. Het jaarverslag is in de eerste plaats bestemd voor de beleidsverantwoordelijken zelf en is een hulpmiddel om inzicht te verwerven in het slagen of falen van de werking van de gemeente in het verleden en om hieruit de nodige conclusies te trekken voor het toekomstig beheer.

In de tweede plaats moet het jaarverslag een informatiebron zijn voor de bevolking en geïnteresseerde derden. De openbaarheid van bestuur is er in elk geval mee gebaat.

Voor de toezichthoudende overheid is dit jaarverslag van minder belang. Daarom mag het voortaan opgemaakt worden op maat van de gemeente en zijn de voorschriften terzake opgenomen in de omzendbrief van 2 juni 1989 en het erbij gevoegde model, niet meer van toepassing.

Het jaarverslag moet in ieder geval wel in overeenstemming zijn met de bovenvermelde en in het artikel 96 van de Nieuwe Gemeentewet opgenomen bepalingen. Dat houdt ook in dat het verslag aan de raad moet worden voorgelegd vóór de beraadslaging over de begroting. Dat betekent niet noodzakelijk dat beide documenten in dezelfde vergadering van de gemeenteraad moeten worden behandeld.

1.4.2.3 het advies van de begrotingscommissie

Het betreft het advies waarvan sprake is in het artikel 12 van het KB van 2 augustus 1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit.

Het advies van de begrotingscommissie is eigenlijk een beheersinstrument aan de hand waarvan een betere begroting kan worden opgesteld.

De wettelijk gestelde vereisten inzake dit advies moeten in ieder geval worden gerespecteerd. Het betreft meer bepaald :

de samenstelling van de commissie : ten minste de secretaris, de ontvanger en een lid van het college;

de inhoud van het advies : de wettelijkheid en te verwachten financiële weerslag.

Het advies van de begrotingscommissie is niet noodzakelijk eenparig en de gemeenteraad kan ook, afhankelijk van eventuele specifieke behoeften in de gemeente en naast de personen genoemd in het artikel 12 van het algemeen reglement, andere commissieleden aanduiden. Deze bevoegdheid komt enkel en alleen de gemeenteraad toe, overeenkomstig artikel 120, § 2 van de Nieuwe Gemeentewet.

1.4.2.4 het advies van de raden voor cultuurbeleid

Overeenkomstig het artikel 5 van het decreet van 24 juli 1991 houdende de organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid, moeten de gemeentelijke overheden over alle aangelegenheden bedoeld in artikel 4, 1° tot en met 10° van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, advies vragen.

Dat betekent onder meer dat de gemeentelijke raden voor cultuurbeleid advies moeten uitbrengen over de aspecten van de ontwerpbegroting die met het cultuurbeleid te maken hebben. Het gemeentebestuur moet tijdig dit advies vragen zodat de normale procedure voor de opmaak en de goedkeuring van de begroting niet wordt vertraagd of bemoeilijkt. De culturele adviesraden brengen een niet bindend advies uit over de genomen beleidslijnen in de ontwerpbegroting. De participatie van de burger in het gemeentelijk beleid kan enkel vergroten door hem een standpunt te laten verwoorden, waarop de gemeenteraad een gemotiveerd antwoord moet geven. Krachtens het artikel 7, 4° van het bovenvermelde decreet zijn de vergaderingen van de raden voor cultuurbeleid openbaar.

1.4.2.5 het ontwerp van milieujaarprogramma

Het betreft het ontwerp zoals bedoeld in artikel 2.1.26 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake het milieubeleid (*Belgisch Staatsblad* van 3 juni 1995) samen met het hierover uitgebrachte advies van de gemeentelijke adviesraad voor milieu en natuur.

Aangezien het gemeentelijk milieujaarprogramma pas uiterlijk op 1 april van het begrotingsjaar waarop het betrekking heeft moet worden bezorgd aan de Vlaamse administratie voor Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (AMINAL), is het mogelijk dat nog geen ontwerp beschikbaar is op het ogenblik dat het begrotingsontwerp voor goedkeuring wordt voorgelegd aan de gemeenteraad. In dat geval verleent de gemeentelijke adviesraad voor milieu en natuur een voorlopig advies over de in het begrotingsontwerp opgenomen begrotingsramingen. Het gemeentelijk milieujaarprogramma zelf en het definitieve advies van de gemeentelijke adviesraad worden dan als bijlage gevoegd bij de eerste begrotingswijziging na 1 april.

Deze onderrichting geldt enkel voor de gemeenten die met het Vlaamse Gewest een overeenkomst over het gemeentelijk milieu- en natuurbeleid hebben afgesloten.

1.5 De begrotingswijzigingen

De gemeenten mogen reeds vóór 1 juli een begrotingswijziging doorvoeren. Ik dring er echter op aan om het aantal wijzigingen beperkt te houden. Veelvuldige en/of omvangrijke begrotingswijzigingen duiden op een onzorgvuldige opmaak van de oorspronkelijke begrotingsramingen.

De nieuwe regeling inzake het toezicht op de begrotingen is onverkort van toepassing op de wijzigingen die de gemeenten aan hun begroting aanbrenge. De gemeenten hebben er alle belang bij hun begrotingswijzigingen tijdig aan te nemen en naar de afdeling van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij het provinciaal gouvernement door te sturen zodat een regelmatige vastlegging van de uitgaven niet in het gedrang komt.

Volgens artikel 15 van het algemeen reglement op de gemeentecomptabiliteit zijn bovendien de begrotingswijzigingen onderworpen aan dezelfde procedures als de oorspronkelijke begroting. Dat betekent onder meer dat ook de begrotingswijzigingen vergezeld moeten zijn van het advies van de begrotingscommissie en van het advies van de raden voor cultuurbeleid wanneer wijzigingen worden doorgevoerd aan kredieten die met het cultuurbeleid te maken hebben.

Het meerjarig financieel beleidsplan moet slechts worden herwerkt wanneer de begrotingswijziging een wezenlijke invloed heeft op de volgende dienstjaren. Dat is onder meer het geval wanneer naar aanleiding van een begrotingswijziging het begrotingsresultaat van de afgesloten rekening in het beleidsplan wordt ingeschreven en daardoor het evenwicht in één of meerdere jaren niet meer kan worden gehandhaafd. De meerjarenplanning moet dan uiteraard worden aangepast om het evenwicht te herstellen, zoniet zal de begrotingswijziging in haar uitvoering geschorst worden. Bij beperkte begrotingswijzigingen, die het evenwicht van de meerjarenplanning niet aantasten, sturen de gemeenten enkel de (al dan niet gewijzigde) samenvattende tabel van het financieel meerjarenplan mee naar het provinciaal gouvernement.

Tegelijk wens ik de gemeentebesturen erop te wijzen dat wanneer begrotingswijzigingen met betrekking tot de buitengewone dienst worden uitgevoerd, het bestuur duidelijk moet aangeven op welke wijze de buitengewone uitgaven worden gefinancierd.

1.6 Wijziging van de artikels 139 en 140 van de Nieuwe Gemeentewet

De artikels 139 en 140 van de Nieuwe Gemeentewet, die handelen over de rechtstreekse storting van bepaalde ontvangsten en over de mogelijkheid tot ambtshalve afnemingen van opeisbare schulden op de onderscheiden rekeningen van de betrokken gemeenten bij de n.v. Gemeentekrediet van België, werden gewijzigd door de wet van 4 mei 1999 tot wijziging van de Provinciewet en de Nieuwe Gemeentewet (*Belgisch Staatsblad* van 12 juni 1999). Door de bij deze wet doorgevoerde wijzigingen wordt het Gemeentekrediet niet langer nominatief vernoemd in de voormelde artikels waardoor haar monopoliepositie terzake als het ware wordt opgeheven.

Omdat het Gemeentekrediet verder fungeert als kassier van de Vlaamse Gemeenschap en omdat met deze instelling vaak specifieke en geautomatiseerde procedures werden uitgewerkt om de betalingen ten gunste van de gemeenten snel en voorzien van de nodige informatie te laten uitvoeren, zullen alle financiële verrichtingen die de Vlaamse Gemeenschap uitvoert met betrekking tot de gemeenten, verder via deze bankinstelling verlopen. Dat geldt onder meer voor de storting van de gemeentelijke aandelen in de bij verschillende decreten ten voordele van de gemeenten ingestelde fondsen. Ik verzoek de gemeentebesturen daarom de administratie Binnenlandse Aangelegenheden en andere betrokken instellingen onmiddellijk op de hoogte te stellen van een eventuele wijziging van rekeningnummers bij een andere financiële instelling dan het Gemeentekrediet. Zoniet gebeurt de creditering verder op de rekening van de gemeente bij deze laatste financiële instelling.

2 ONDERRICHTINGEN VAN BIJZONDERE AARD

2.1 De fondsen

2.1.1 Het Gemeentefonds

In de begroting voor 2000 en in de meerjarenplanning schrijven de gemeenten de bedragen in die hen door de administratie Binnenlandse Aangelegenheden individueel werden meegedeeld (mailing van juni 1999).

De gemeenten die verder plannen dan 2004 (tot dat jaar reiken de door de administratie meegedeelde cijfers) passen vanaf dan een jaarlijkse verhoging van 2% toe.

2.1.2 Het Investeringsfonds

In de begroting voor 2000 schrijven de gemeenten het volgende bedrag in :

bedrag van de definitieve trekkingsrechten voor 1998 x 1,025

(=TR '98 +2,5%)

In de meerjarenplanning stijgt het geraamde bedrag voor elk bijkomend jaar met 1,3%. Dat betekent een inschrijving voor de volgende jaren van :

2001 : TR '98 x 1,038

2002 : TR '98 x 1,051

2003 : TR '98 x 1,064

De gemeentebesturen hebben er financieel voordeel bij om de toegekende trekkingsrechten niet te lang « op te sparen », maar ze daarentegen zo vlug mogelijk op te nemen.

2.1.3 Het Sociaal Impulsfonds

Ik verwijs hiervoor naar het punt 3 van de rubriek III inzake de gemeenschappelijke onderrichtingen voor de gemeenten en OCMW's.

2.1.4 De compensatie voor de derving van de opcentiemen op de onroerende voorheffing

Op de federale begroting wordt jaarlijks een krediet uitgetrokken ter compensatie van de derving van de opcentiemen op de onroerende voorheffing voor de gemeenten op het grondgebied waarvan zich eigendommen bevinden die zijn vrijgesteld van de onroerende voorheffing. Het gaat om de eigendommen vermeld in het artikel 63 van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten (*Belgisch Staatsblad* van 17 januari 1989)

Deze compensatie is afhankelijk van de aard van de vrijgestelde eigendommen. Zo komen sinds 1994 de eigendommen van Gemeenschappen en Gewesten, van regionale instellingen van openbaar nut en van regionale overheidsbedrijven niet meer voor compensatie in aanmerking. Het bijzonder compensatiekrediet dekt ten minste voor 72 % de niet geïnde gemeentelijke opcentiemen.

De koninklijke besluiten tot berekening en verdeling van het bijzonder krediet voor een bepaald jaar worden doorgaans tegen het einde van dat jaar getroffen. Als de gemeenten op het ogenblik van de opmaak van hun begroting reeds de compensatie kennen die hen voor 1999 is toegekend, schrijven zij datzelfde bedrag in voor 2000. Is dat niet het geval, dan behouden zij het voor 1998 ingeschreven bedrag.

2.2 Fiscaliteit

In het belang van de rechtszekerheid van de belastingplichtigen keurt de gemeenteraad tijdig, dat wil zeggen uiterlijk in de eerste maanden van het dienstjaar, de belastingreglementen goed.

De gemeentebesturen hebben er bovendien alle belang bij om de besluiten betreffende de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing zo vlug mogelijk aan de provinciegouverneur te bezorgen.

Het provinciaal gouvernement deelt vervolgens de gemeentelijke aanslagvoeten inzake de aanvullende belasting op de personenbelasting mee aan het federale Ministerie van Financiën, Administratie der Directe Belastingen, Mechanografische Diensten, R.A.C. - Financietoren - bus 32, Kruidtuinlaan 50, 1010 Brussel.

De gemeentelijke opcentiemen op de onroerende voorheffing worden meegedeeld aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management, Afdeling Financieel Management, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel.

Dat geldt ook voor de wijzigingen die in de loop van het dienstjaar aan deze besluiten worden aangebracht.

2.2.1 De aanvullende belasting op de personenbelasting

De gemeenten die op het ogenblik van het opmaken van hun begroting nog niet beschikken over de door het Ministerie van Financiën verstrekte raming van de netto-opbrengst van de aanvullende gemeentebelasting op de personenbelasting, mogen in hun begroting een bedrag inschrijven dat gelijk is aan het voor 1999 laatst ingeschreven bedrag (eveneens gebaseerd op de ramingen van het Ministerie van Financiën), vermeerderd met 1,5%. De door het federale ministerie geraamde opbrengst wordt normaal midden oktober aan de gemeenten meegedeeld.

Indien het Ministerie van Financiën in de loop van 2000 andere ramingen of een prognose van de vermoedelijke ontvangsten meedeelt, kunnen de gemeenten, behoudens andersluidende onderrichtingen van mijnentwege, deze aangepaste ramingen verwerken ter gelegenheid van een begrotingswijziging.

In de meerjarenplanning raamt men de jaarlijkse meeropbrengst van de aanvullende belasting op de personenbelasting, bij gelijkblijvende aanslagvoet, op maximum 1,5 %.

Gemeenten die hun aanslagvoet wijzigen, schrijven een opbrengst in die overeenstemt met het door het Ministerie van Financiën herberekende en meegedeelde bedrag.

Behoudens wanneer de gemeente beschikt over de ramingen van het Ministerie van Financiën, kan zij zowel in de begroting als in de meerjarenplanning een ander stijgingspercentage dan 1,5% opnemen om rekening te houden met de evolutie van haar sociaal-economische toestand. In dat geval verstrekt zij daarvoor de nodige toelichting.

2.2.2 De opcentiemen op de onroerende voorheffing

De opbrengst van de opcentiemen op de onroerende voorheffing voor 2000 wordt als volgt geraamd :

(KI 1998/ KI 1997) x inkohierungen 1998 x 1,015

(N.B. : het bedrag van de inkohierungen 1998 is geïndexeerd; de kadastrale inkomens 1997 en 1998 zijn niet geïndexeerd)

Als het aantal opcentiemen voor 2000 gewijzigd wordt ten opzichte van het aantal in 1998 geheven opcentiemen, dan moet de hierboven verkregen uitkomst nog vermenigvuldigd worden met het resultaat van de breuk :

aantal opcentiemen 2000/aantal opcentiemen 1998

In de meerjarenplanning raamt men de jaarlijkse meeropbrengst van de opcentiemen op de onroerende voorheffing, bij gelijkblijvende aanslagvoet, op maximum 1,5 %.

2.2.3 Heffing ter bestrijding van de leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen

De gemeenten waarin alleen de gewestelijke heffing, ingevoerd bij het decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1996 (*Belgisch Staatsblad* van 30 december 1995), van toepassing is, dienen hiervoor geen afzonderlijk begrotingsartikel in te schrijven. De netto-opbrengst van de gewestelijke heffing op het niveau van het Vlaamse Gewest wordt namelijk vanaf de verdeling voor het jaar 1999 bij de dotatie van het Vlaams Gemeentefonds gevoegd en kan dus op het desbetreffende ontvangstartikel worden geboekt.

De vergoeding die de gemeenten ontvangen voor de administratiekosten die ze ter uitvoering van het decreet maken, wordt geboekt op het artikel 040/465-01.

Gemeenten met een eigen reglement boeken de opbrengst van deze belasting zoals gewoonlijk op het artikel 040/367-15.

Gemeenten die nog opcentiemen op de gewestelijke belasting heffen mogen de daaruit resulterende opbrengsten inschrijven onder het artikel 040/377-02. De datum van ontvangst van de desbetreffende opbrengsten bepaalt het dienstjaar.

2.3 De uitgaven van de gewone dienst

2.3.1 De personeelsuitgaven

Voor de algemene bepalingen verwijs ik naar rubriek III, punt 1 van deze omzendbrief.

Ik vestig daarnaast nogmaals de aandacht van de gemeentebesturen op de verplichting om, krachtens het artikel 72 van het KB van 2 augustus 1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit, de wedden van het onderwijzend personeel die als tegenwaarde van de gewone toelagen rechtstreeks aan de belanghebbenden worden betaald, gelijktijdig als uitgave en als ontvangst te boeken. In sommige gemeenten is dat nog steeds niet het geval.

2.3.2 2.3.3 De werkingskosten

Voor de algemene evolutiecoëfficiënt verwijs ik naar rubriek III, punt 2 van deze omzendbrief.

Gemeenten die afwijkende stijgingspercentages in hun begroting en meerjarenplanning toepassen, verstrekken hierbij de nodige toelichtingen.

2.3.3 De overdrachten

2.3.3.1 de bijdrage aan het OCMW

Wanneer het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet over voldoende middelen beschikt om de uitgaven te dekken die voortkomen uit de vervulling van zijn opdracht, wordt het verschil gedragen door de gemeente. Deze gemeentelijke bijdrage wordt in de uitgaven van de gemeentebegroting ingeschreven. Dit is een wettelijke verplichting.

Aangezien alle OCMW's vanaf het jaar 1999 een meerjarenplan moeten opmaken, schrijven de gemeenten in hun meerjarig beleidsplan dezelfde bedragen in als in het meerjarenplan van het OCMW, voor zover de bedragen beschikbaar zijn op het ogenblik van het aannemen van de begroting.

Omdat het meerjarig financieel beleidsplan voor de OCMW's loopt over 3 jaar (begrotingsjaar inbegrepen), worden voor de berekening van de bijdrage voor het vierde jaar de cijfers genomen van het derde jaar, vermeerderd met de voor dat jaar gebruikte stijgingspercentages.

Indien de bedragen niet gekend zijn wordt het bedrag van het vorige jaar ingeschreven verhoogd met het inflatiepercentage d.w.z. voor 2000 het bedrag van 1999 verhoogd met 1,5%.

Zodra de bedragen van het OCMW gekend zijn moeten deze bij de eerstvolgende begrotingswijziging van de gemeente aangepast worden, zowel in de begroting als in het meerjarenplan.

2.3.3.2 ziekenhuistekorten

Het voor 2000 in te schrijven bedrag wordt gevormd door het tekort of de tekorten die waarschijnlijk in 2000 ambtshalve van de rekening van de gemeente worden afgehouden. De raming gebeurt op basis van de gegevens verstrekt door het openbaar ziekenhuis.

De gemeenten die nog belangrijke ziekenhuistekorten van vorige jaren moeten vereffenen, mogen een voorschot van 90 % op het exploitatietekort toestaan en dat voorschot als een vastgelegde uitgave in de rekening boeken.

In de meerjarenplanning wordt de evolutie van de ziekenhuistekorten voldoende toegelicht.

2.3.3.3 subsidies aan gemeentelijke v.z.w.'s

Het komt aan de democratisch verkozen raden van de gemeenten toe om zelf de gemeentelijke aangelegenheden te regelen. Ik verwijs in dit verband naar de omzendbrief BA 93/03 van 21 april 1993 met betrekking tot de problematiek van de uitoefening van het gemeentelijk beleid via zogenaamde para-gemeentelijke v.z.w.'s. In deze omzendbrief werd bepaald dat gemeenten enkel nog toelagen van meer dan 100.000 frank aan zulke v.z.w.'s kunnen verstrekken voor zover een aantal minimale bepalingen worden nageleefd die eigen zijn aan de uitoefening van het openbaar bestuur.

Met het oog op een correcte toepassing van die omzendbrief en het behoud van de openbaarheid van bestuur en de democratische controle van de verkozen raadsleden voegen de gemeenten, ter verantwoording, een afzonderlijke lijst bij hun begroting waarin de verenigingen zijn opgenomen die een gemeentelijke toelage van meer dan 100.000 frank ontvangen. Andere nuttige documenten zoals uittreksels uit statuten, overeenkomsten of concessies worden ter inzage gelaten in het gemeentehuis en kunnen desgevallend door de toezichhoudende overheid worden opgevraagd.

Ik wijs terzake op de bepalingen van de wet van 14 november 1983 betreffende de controle op de toekenning en de aanwending van sommige toelagen, die ook van toepassing is op de door de gemeenten gesubsidieerde rechtspersonen, alsook op het decreet van 28 januari 1974 betreffende het cultuurpact.

2.3.3.4 tarieftussenkomsten voor vervoer met De Lijn

Meer en meer gemeenten sluiten contracten af met De Lijn inzake een tussenkomst in de vervoertarieven. De Lijn formuleert daarbij verschillende voorstellen die allen te groeperen zijn onder één van de volgende categorieën :

gratis vervoer voor de reiziger,

tussenkomst vanwege de lokale overheid.

De desbetreffende tussenkomsten moeten ingeschreven worden binnen de economische groep « overdrachten » op het begrotingsartikel 422/435-01 bijdragen in de werkingskosten gedragen door andere overheidsinstellingen.

2.3.4 De schulduitgaven

2.3.4.1 leningen

Voor de leningen die in 2000 worden afgesloten of herzien, gelden de volgende rentevoeten :

duur van de lening	driejaarlijkse herziening	vijfjaarlijkse herziening
max. 5 jaar	3,93%	4,35%
max. 10 jaar	3,98%	4,40%
max. 20 jaar	4,03%	4,45%
max. 30 jaar	4,53%	4,95%

Voor de nieuwe leningen schrijft men in de begroting voor 2000 een intrestlast van zes maanden in. Voor de terugbetaling van kapitaal wordt geen krediet uitgetrokken.

Wanneer de gemeente hiervan afwijkt, doet zij dat op een gemotiveerde (cijfermatige) wijze.

2.3.4.2 exploitatieverlies intercommunale verenigingen

Uit het door het Gemeentekrediet van België opgestelde financieel profiel van de gemeenten blijkt dat verschillende gemeenten de bijdragen in het verlies van intercommunale verenigingen en specifiek in de sector milieu, boeken op het begrotingsartikel FFF/435-01, in de economische groep overdrachten. Dergelijke boeking is niet correct en moet gebeuren binnen de economische groep schuld onder het begrotingsartikel FFF/222-01.

2.3.5 Overboekingen van de gewone naar de buitengewone dienst

Overboekingen van de gewone naar de buitengewone dienst moeten altijd volledig worden uitgevoerd tijdens het dienstjaar, d.w.z. :

- vastlegging en aanrekening van de uitgave op de gewone dienst, en
- vaststelling van het recht op de buitengewone dienst

Een eventueel overschot dat ontstaat op de buitengewone dienst (indien de aanrekeningen op de buitengewone dienst voor de investeringsuitgaven uiteindelijk kleiner zijn dan de vastgelegde bedragen) kan de gemeenteraad bestemmen voor het financieren van andere buitengewone uitgaven.

2.4 De buitengewone dienst

Ik herinner de gemeenten eraan dat leningen die niet voor het jaareinde door de gemeenteraad zijn goedgekeurd en waarvoor dus geen invorderingsrecht kan worden geboekt, in de begroting van het volgende dienstjaar ingeschreven worden onder het hoofdstuk vorige dienstjaren (artikel 02).

II ONDERRICHTINGEN VOOR DE MEERJARENPLANNEN EN BEGROTINGEN/BUDGETTEN VAN DE OPENBARE CENTRA VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Met het decreet van 17 december 1997 houdende wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn is de zogenaamde nieuwe OCMW-boekhouding ingevoerd.

In tegenstelling tot wat haar benaming laat vermoeden en tot wat voor de nieuwe gemeentelijke comptabiliteit geldt, gaat het hier niet om een louter boekhoudkundige hervorming. Er worden immers een reeks nieuwe OCMW-beleidsinstrumenten, dikwijls afgekort als de NOB, ingevoerd, die het OCMW in staat stellen om een bedrijfsvoering te kiezen die past bij de voortdurend veranderende omgeving en de interne mogelijkheden. Daarbij wordt aan het OCMW een grote mate van vrijheid gelaten. De NOB-regelgeving biedt slechts een minimumkader.

Het hanteren van deze zeer vernieuwende instrumenten vergt echter een diepgaand leerproces. Daarom worden zij geleidelijk geïntroduceerd in piloot-OCMW's. Vanaf 1 januari 2001 zullen zij van toepassing zijn in alle Vlaamse OCMW's.

Gelet op die geleidelijke introductie en dat minimumkader worden de verplichtingen hierna tot het strikte minimum beperkt en kunnen de data worden beschouwd als streefdata.

1 MEERJARENPLAN

Een eigentijds overheidsbeleid gaat uit van een visie op lange termijn en is vastgelegd in een ernstige meerjarenplanning. In die zin beschikken de Vlaamse gemeenten reeds sedert 1990 over een meerjarig financieel beleidsplan. Vanaf het dienstjaar 1999 kunnen ook alle Vlaamse OCMW's hun beleid voor langere termijn vastleggen in een meerjarenplan. Dit meerjarenplan wordt verschillend ingevuld naargelang een bestuur al dan niet piloot-OCMW is in het kader van de NOB.

De OCMW's die geen NOB-piloot zijn, passen enkel §§ 1 en 2 van het nieuwe artikel 88 van de OCMW-wet toe.

Voor OCMW's die wel NOB-piloot zijn, gelden bovendien de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 en het ministerieel besluit van 24 maart 1999 betreffende de boekhouding en de administratieve organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Deze besturen lezen hierna « exploitatie » in plaats van « gewone dienst » en « investeringen » in plaats van « buitengewone dienst ».

1.1 Vorm

Het meerjarenplan bestrijkt een periode van minimum drie en maximum zes boekjaren en bestaat uit een strategische nota en een financiële nota. Beide onderdelen zijn intern samenhangend en sluiten op elkaar aan.

OCMW's die reeds een meerjarenplanning hebben, kunnen voor het meerjarenplan verder werken met de modellen die zij gewoonlijk gebruiken.

Naar bestaande plannen of naar andere documenten kan eenvoudig worden verwezen. Daarbij dient gewaakt te worden over de leesbaarheid van het meerjarenplan en over de actualiteit van de gegevens. Uiteraard moeten de stukken waarnaar verwezen wordt gemakkelijk ter beschikking zijn voor de gebruiker (eventueel geheel of gedeeltelijk als bijlage bij het meerjarenplan).

Breedvoerig proza hoort niet thuis in een plan. Eenvoudige tabellen, kencijfers en grafieken zijn wenselijk. Telkens dienen beknopte toelichtingen toegevoegd te worden, waarin onder meer verduidelijkt wordt van welke hypothesen men vertrekt.

1.2 Inhoud

Bij de NOB bepaalt de strategie het budget. De beleidsnota bij het budget sluit aan op de strategische nota. De budgetten worden afgeleid uit de financiële nota.

Het meerjarenplan is dus niet zomaar een nieuw document bij de begroting. De begroting (budget) volgt het meerjarenplan.

1.2.1 Strategische nota

In de strategische nota worden de beleidsopties inzake de externe en de interne werking van het centrum toegelicht.

Het strategisch karakter van deze nota zal vanzelfsprekend afhankelijk zijn van de weg die het OCMW heeft afgelegd op het vlak van het strategisch management.

In de strategische nota zal alleszins rekening gehouden worden met elementen uit het SIF-beleidsplan, het zorgstrategisch plan en het personeelsplan. In dat verband merk ik op dat een geïntegreerd beleid één van de uitgangspunten van het Sociaal Impulsfonds is. De samenhang tussen de werking en de beleidsinitiatieven van gemeente en OCMW dient zeker ter sprake te komen in de strategische nota.

In de strategische nota kan verder onder meer aandacht geschonken worden aan :

- de dienstverlening (aanbod en tariefbeleid),
- de erkenningen en subsidiëringen,
- het personeelsbeheer,
- het schuldbeheer,
- de overdrachten (inzonderheid de evolutie van de netto-kosten inzake maatschappelijke dienstverlening),
- het millenniumprobleem,
- telecommunicatie (Internet) en automatisering,
- de invoering van de Euro,
- de implementatie van de NOB,
- de investeringsprojecten (o.a. VIPA).

1.2.2 Financiële nota

De financiële weerslag van de beleidsopties moet terug te vinden zijn in de financiële nota.

De financiële nota bevat minstens gegevens over :

— de huidige financiële toestand

De laatst afgesloten rekening (aangevuld met de laatste standopgave) biedt daartoe de nodige informatie.

— de prognoses voor de gewone dienst

Het betreft de ontwikkeling van de ontvangsten en uitgaven, waarbij onder meer rekening gehouden wordt met de opties uit de strategische nota en met de financiële weerslag van de uitvoering van de projecten die voorzien zijn in de buitengewone dienst.

— de prognoses voor de buitengewone dienst

Het betreft de vooruitzichten inzake investeringen, de financiering daarvan en de weerslag op de gewone ontvangsten en uitgaven

De ontvangsten en uitgaven worden minimaal weergegeven enerzijds op het niveau van de functies en anderzijds globaal volgens de economische groepen. De tabellen bevatten minstens de cijfers van de rekening 1998, de begroting (budget) 1999, de prognose 2000, de prognose 2001 en de prognose 2002.

1.3 Procedure

1.3.1 OCMW's die voor de eerste maal een meerjarenplan opmaken.

Niet elk OCMW heeft vorig jaar een meerjarenplan opgemaakt. In de besturen die nog niet over een meerjarenplan beschikken, maakt de OCMW-secretaris het voorontwerp van meerjarenplan op, dat, na advies van de budgetcommissie, wordt voorgelegd aan het overlegcomité.

Na het advies van het overlegcomité stelt de raad voor maatschappelijk welzijn het meerjarenplan vast en zendt het vóór 15 september door aan de gemeenteraad.

Het advies van het overlegcomité is bepalend voor het toezicht op het meerjarenplan. Indien het overlegcomité in consensus een positief advies verleent, neemt de gemeenteraad enkel kennis van het meerjarenplan. In alle andere gevallen dient de gemeenteraad het plan goed te keuren en kan hij het aanpassen. Consensus staat hier voor unanimitéit.

De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn licht het meerjarenplan toe op de gemeenteraadsvergadering waarop het geagendeerd is.

1.3.2 OCMW's die reeds over een meerjarenplan beschikken

De OCMW-wet bevat bepalingen inzake het meerjarenplan die tegenstrijdig kunnen overkomen.

In artikel 87, §2, 3° van de wet wordt het meerjarenplan gedefinieerd als het jaarlijks geactualiseerd plan dat steeds een periode van minimum drie en maximum zes boekjaren bestrijkt.

Daar tegenover staat artikel 88, §1 van de OCMW-wet. Luidens het eerste lid van die bepaling stelt de raad voor maatschappelijk welzijn minstens in het jaar van zijn volledige vernieuwing een meerjarenplan vast. Luidens het tweede lid wordt het meerjarenplan vóór 15 september aan de gemeenteraad overgezonden voor zover het werd gewijzigd. Uit deze bepalingen kan worden afgeleid dat het meerjarenplan niet jaarlijks moet worden gewijzigd en vastgesteld.

De zin « Voor zover het meerjarenplan werd gewijzigd, wordt het vóór 15 september aan de gemeenteraad overgezonden. » is via amendement in de tekst ingevoegd tijdens de bespreking in het Vlaams Parlement. Uit die bespreking blijkt duidelijk dat het de wil van de decreetgever is dat er niet elk jaar opnieuw een meerjarenplan aan de gemeenteraad moet worden voorgelegd. Dergelijke overzending is slechts verplicht van zodra er enige wijziging is. De decreetgever heeft echter de definitie van het meerjarenplan in artikel 87 niet aangepast omdat het aangewezen is dat het budget dat voortvloeit uit het meerjarenplan wel degelijk geactualiseerd wordt. Dit kan slechts als ook het meerjarenplan geactualiseerd wordt. Het verschil tussen de bedoelde actualisatie en een wijziging is dat een wijziging wél gevolgen heeft voor de gemeentelijke bijdrage en een actualisatie (onder meer aanpassing aan de begrotingsonderrichtingen, aan de laatst gekende gegevens en de laatste rekening) binnen de reeds eerder aangenomen gemeentelijke bijdrage blijft. Zo wordt de redenering die gevolgd wordt in het artikel 88 §3 van de OCMW-wet en waarbij de gemeenteraad slechts kennis neemt van een budgetwijziging die binnen de grenzen blijft van de gemeentelijke bijdrage die opgenomen is in het meerjarenplan, doorgetrokken naar wijzigingen van het meerjarenplan zelf.

OCMW's die hun meerjarenplan in de hiervoor bedoelde zin wijzigen, volgen de procedure die eerder beschreven is in punt 1.3.1.

1.3.3 OCMW's die geen meerjarenplan opstellen

Het uitwerken van een kwalitatief meerjarenplan vraagt de nodige voorbereidingstijd. OCMW's die er niet in slagen binnen de wettelijk voorziene tijds marges een volwaardig meerjarenplan op te maken, plegen hieromtrent in elk geval overleg met de gemeente.

Indien een OCMW voor 2000 geen afgewerkt meerjarenplan voorlegt, dan heeft dit tot gevolg dat de OCMW-begroting (-budget) van het OCMW aan de gemeenteraad moet voorgelegd worden.

2 BEGROTING/BUDGET

2.1 Vorm

De OCMW's die geen NOB-piloot zijn, werken verder met het traditionele begrotingsmodel.

De OCMW's die wel NOB-piloot zijn, stellen hun budgetten op in de vorm die vereist wordt in het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1997 en het ministerieel besluit van 24 maart 1999 betreffende de boekhouding en de administratieve organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

2.2 Inhoud

Voor de inhoudelijke aspecten van de OCMW-begroting (budget) verwijs ik naar de gemeenschappelijke onderrichtingen onder rubriek III.

2.3 Procedure

De OCMW-secretaris maakt het voorontwerp van begroting (budget) op, dat, na advies van de budgetcommissie, wordt voorgelegd aan het overlegcomité.

De door de raad voor maatschappelijk welzijn vastgestelde begroting (budget) wordt vóór 15 november aan de gemeenteraad overgezonden. De voorzitter van de raad voor maatschappelijk welzijn licht ook de begroting (het budget) toe op de gemeenteraadsvergadering.

Wanneer de begroting (het budget) binnen de grenzen blijft van de gemeentelijke bijdrage die opgenomen is in het meerjarenplan, neemt de gemeenteraad er kennis van. Wanneer de begroting (het budget) de grenzen van de gemeentelijke bijdrage die opgenomen is in het meerjarenplan te buiten gaat, kan de gemeenteraad deze afwijking vaststellen en op deze punten de begroting (het budget) aan het meerjarenplan aanpassen.

2.4 Toezendingsplicht

In afwachting van een regeling in uitvoering van het decreet van 14 juli 1998 tot wijziging van de OCMW-wet, om de begrotingen (budgetten) en rekeningen in elektronische vorm op te sturen, dienen deze documenten niet langer in papieren vorm te worden toegezonden aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

3 PARTNERSHIP

Een professionele samenwerking binnen het OCMW en tussen het OCMW en de gemeente is een conditio sine qua non voor het opstellen van een degelijk meerjarenplan. De budgetcommissie (of een daaraan geïnspireerde werkgroep) en het overlegcomité zijn daarvoor de geëigende instrumenten.

3.1 Budgetcommissie

De budgetcommissie is een nieuw orgaan binnen het OCMW. Haar rechtsgrond is te vinden in artikel 87bis van de OCMW-wet. Zij komt niet ter sprake in artikel 88, §§ 1 en 2 van die wet en moet enkel worden opgericht in de piloot-OCMW's. Niets belet echter dat in de andere OCMW's de voorontwerpen van meerjarenplan en begroting (budget) worden besproken in een werkgroep bestaande uit de voorzitter, secretaris en ontvanger.

De commissie bestaat minimaal uit de voorzitter, de secretaris en de ontvanger. De raad voor maatschappelijk welzijn bepaalt in zijn huishoudelijk reglement de nadere voorwaarden voor de samenstelling van de commissie. Indien zij niet reeds eerder in de procedure betrokken zijn geweest, is het aan te bevelen dat de ambtenaren die budgethouder zijn, deel uitmaken van de commissie.

De budgetcommissie komt samen op verzoek van de voorzitter of de secretaris. Zij adviseert schriftelijk over het voorontwerp van het meerjarenplan en van de begroting. Zij verleent haar advies vooraleer deze documenten aan enig orgaan worden voorgelegd.

3.2 Overlegcomité

Het overleg tussen gemeente en OCMW wint aan belang omdat het meerjarenplan bij een unaniem positief advies enkel ter kennisgeving moet worden voorgelegd aan de gemeente. Indien de begroting (budget) nadien de grenzen van de gemeentelijke bijdrage respecteert, wordt ook zij slechts ter kennisgeving overgelegd. Externe ontwikkelingen en het doelgericht bereiken van een visie op lange termijn zijn het uitgangspunt van de besprekingen. Gemeente en OCMW zijn daarbij evenwaardige partners.

III GEMEENSCHAPPELIJKE ONDERRICHTINGEN

1 Personeel

Gelet op de verschillende data waarop de lokale besturen de sectorale akkoorden toepassen en gelet op de mogelijke spreiding in de tijd kan geen algemeen stijgingspercentage van de personeelsuitgaven worden meegedeeld.

De volgende factoren spelen in elk geval een rol :

- de reële of de waarschijnlijke stijging of daling van het aantal personeelsleden;
- de evolutie van het indexcijfer van de consumptieprijzen (gezondheidsindex);
- de toekenning van de periodieke verhogingen, rekening houdend met het tijdstip waarop deze worden toegekend;
- de evolutie in de bijdragen voor de sociale zekerheid;
- de nieuwe CAO-bepalingen voor 1997-1998 en nog steeds de algemene weddenschaalherziening, uiteraard met inbegrip van de inschakelingsmodaliteiten naar het nieuwe stelsel en de doorstroming in de functionele loopbaan. Dit geldt vooral voor de gemeenten en OCMW's die de sectorale akkoorden van 18 juni 1996 en van 12 juli 1994 nog in de loop van het jaar 2000 zullen toepassen.
- de waarschijnlijke verhoging van de patronale bijdragen voor de pensioenverzekering

1.1 het indexcijfer der consumptieprijzen

In de loop van 1999 werden de wedden geïndexeerd. De spilindex voor de lonen en wedden in de publieke sector werd in april 1999 overschreden wat een effect sorteerde op de lonen en wedden vanaf juni 1999. In de begrotingsonderrichtingen voor 1999 werd echter rekening gehouden met een indexaanpassing vanaf maart, waardoor de personeelskosten voor 1999 eigenlijk met 3 maanden overraamd zijn.

Voor het jaar 2000 wordt een indexaanpassing van de lonen en wedden vanaf de maand november vooropgesteld (overschrijding van de spilindex in september 2000).

Aangezien in 1999 de loonmassa met 3 maanden werd overraamd en voor de raming van de loonmassa in het jaar 2000 maar rekening moet worden gehouden met een indexaanpassing voor de laatste twee maanden van dat jaar, dient in principe op de in 1999 geraamde loonmassa nog een correctie (vermindering) te worden uitgevoerd van 0,17 % (correctiefactor : 0,00167). De gemeenten mogen echter voor 2000 het voor 1999 geraamde bedrag behouden, onafhankelijk uiteraard van de verhogingen ingevolge de toepassing van de sectorale akkoorden.

1.2 de toepassing van de sectorale akkoorden van 18 juni 1993 (gewoon gemeente- en OCMW-personeel) en 12 juli 1994 (veiligheidspersoneel)

Omdat de algemene weddenschaalherziening, die de basis vormt van deze akkoorden, geen lineaire verhoging inhoudt van alle wedden, maar een totaal nieuw baremastelsel invoert voor de lokale besturen, moeten de gemeenten individueel de financiële gevolgen van de toepassing van de sectorale akkoorden berekenen. Bij de raming zal men rekening houden met de datum van inschakeling en met het eventueel toepassen van een verkorte evaluatieperiode. De besturen die in 1999 inschakelden, dienen te onderzoeken welke weddenverhogingen in 2000, als gevolg van een verkorte evaluatieperiode, worden doorgevoerd.

De besturen die in 2000 zullen inschakelen doen dit op basis van de inschakelingstabel, waarbij tevens wordt onderzocht of, ingevolge een verkorte evaluatieperiode, nog bijkomende weddenverhogingen in 2000 worden toegekend.

De besturen dienen de financiële weerslag van de weddenschaalherziening zo nauwkeurig mogelijk in de begroting te verwerken, gelet op de uitermate belangrijke gevolgen ervan voor de meerjarenplanning.

Als algemene regel kan in de meerjarenplanning een groeivoet van 2% (inclusief indexaanpassing) worden gehanteerd voor de besturen die reeds inschakelden, en 3% (inclusief indexaanpassing) voor de andere. Gelet op het grote belang van de weddenschaalherziening verstrekt het bestuur de nodige toelichtingen.

1.3 de CAO 1997-1998

Deze CAO werd aan de gemeenten en OCMW's toegestuurd bij brief van 29 maart 1999. De omzendbrief B.A. 99/06 van 8 juni 1999 verschaft de nodige uitleg bij de toepassing van deze CAO.

De CAO 1997-1998 biedt aan de lokale besturen een grote vrijheid inzake de concrete invulling ervan, meer bepaald wat betreft :

- het verhogen van de weddenscalen van niveau A tot maximaal de bij de CAO gevoegde schalen, eventueel in combinatie met voordeliger functionele loopbanen voor dat niveau,
- het eventueel invoeren van de weddenschaal B5,
- het eventueel toekennen van zaterdagvergoedingen,
- het wijzigen van de functionele loopbaan voor de personeelsleden van het niveau E.

Van de besturen wordt dan ook verwacht dat de budgettaire weerslag van de voorgenomen maatregelen nauwkeurig wordt geraamd in zowel de begroting als het financieel meerjarenplan.

Dat geldt des te meer voor de besturen die de CAO's van 1993, 1994 en 1997-1998 gelijktijdig willen invoeren, uiteraard met naleving van de in de omzendbrief van 8 juni 1999 aangegeven modaliteiten. In het raam van de uitoefening van het administratief toezicht zal aan de lokale besturen die in deze situatie verkeren bijzondere aandacht worden geschonken.

2. De werkingskosten

Bij gelijkblijvend beleid wordt de normale stijging van de werkingskosten voor 2000 op 1,5 % geraamd. In de meerjarenplanning wordt eveneens rekening gehouden met een stijging van 1,5% per jaar.

3. Het Sociaal Impulsfonds

Op 11 mei 1999 besliste de Vlaamse regering het decreet Sociaal Impulsfonds ongewijzigd verder te zetten. Dat houdt in dat de lokale besturen voor de volgende drie jaren (2000-2002) een nieuw SIF-beleidsplan moeten opstellen. De raming van de trekkingsrechten 2000 werden aan de gemeenten en OCMW's meegedeeld bij brief van 25 mei 1999, waarin ook een aantal aanbevelingen met betrekking tot de opmaak van het beleidsplan 2000-2002 werden verstrekt.

De gemeente- en OCMW-besturen schrijven in hun respectieve begrotingen enkel de bedragen in van de trekkingsrechten die zij krachtens de goedgekeurde beleidsovereenkomst zullen gebruiken.

Wanneer de Vlaamse regering het beleidsplan 2000-2002 nog niet heeft goedgekeurd bij het opstellen van de begroting voor 2000, schrijven de besturen een realistische raming in. Hieronder verstaat men : een preliminaire verdeling van de middelen tussen gemeente en OCMW zoals vervat in het voorstel van beleidsplan waarover tenminste overeenstemming bestaat tussen het college van burgemeester en schepenen en het vast bureau.

Die overeenstemming moet blijken uit een besluit van beide organen waarin uitdrukkelijk verwezen wordt naar de resultaten van het overleg tussen gemeentebestuur en OCMW. In elk geval kan de som van de ramingen, ingeschreven in de respectieve begrotingen van gemeente en OCMW, niet hoger zijn dan het aan het lokaal bestuur voor 2000 meegedeelde bedrag aan trekkingsrechten uit het Sociaal Impulsfonds. In toepassing van het artikel 7 van het decreet van 14 mei 1996 op het Sociaal Impulsfonds kan dat bedrag eventueel nog worden verhoogd met de trekkingsrechten van 1999 die niet opgenomen zijn binnen de beleidsovereenkomst 1997-1999.

De besturen moeten bij een eerstvolgende begrotingswijziging deze ramingen vervangen door het bedrag vermeld in de beleidsovereenkomst zoals goedgekeurd door de Vlaamse regering of de bevoegde minister. Als er op dat ogenblik nog geen goedgekeurde beleidsovereenkomst bestaat, blijft de eerst ingeschreven raming behouden.

In het meerjarenplan stijgt het geraamde bedrag vanaf 2001 voor elk bijkomend jaar met 1,5%.

3.1 Verwerking door gemeentebesturen en niet-piloot OCMW's

In de gemeentebegrotingen voor 2000 worden de trekkingsrechten ingeschreven onder de volgende ontvangsten-artikels :

gewone dienst : 022/466-08 Sociaal Impulsfonds

buitengewone dienst : 022/665-52 Sociaal Impulsfonds

Aangezien de ontvangsten pas als een invorderingsrecht kunnen worden ingeschreven op het ogenblik dat ook de overeenkomstige uitgaven worden vastgelegd, worden de ontvangen bedragen waarvoor nog geen uitgaven werden vastgelegd, in de algemene boekhouding geboekt op een wachtrekening met algemeen nummer 49700 « te ventileren inningen ».

In de OCMW-begrotingen gebeurt de inschrijving van de trekkingsrechten als volgt :

gewone dienst : 021/466/01 Sociaal Impulsfonds

buitengewone dienst 021/665/51 Sociaal Impulsfonds

De ontvangen bedragen waarvoor nog geen uitgaven werden vastgelegd, worden ingeschreven op de dienst voor orde onder de code P/25/000/00 « Sociaal Impulsfonds ».

De vastlegging van de uitgaven gebeurt in de begrotingen van beide besturen op de begrotingsartikels die op de respectieve uitgaven betrekking hebben.

Gelijktijdig met de vastlegging van de uitgaven en in de mate dat de subsidie reeds werd geïnd, wordt bij de gemeente de bovenvermelde wachtrekening gedebiteerd en gebeurt er een inschrijving op het begrotingsartikel van het Sociaal Impulsfonds. Naargelang het een verrichting in de gewone of de buitengewone dienst betreft, wordt daarbij gebruik gemaakt van het begrotingsartikel 022/466-08 of 022/665-52. Bij het OCMW worden de bedragen die ingeschreven zijn op de begroting voor orde, eveneens geventileerd naar de geëigende begrotingsposten op de gewone of de buitengewone dienst.

Het bedrag van de uitgaven en van de overboekingen naar de bovengenoemde ontvangstenartikels moet steeds overeenstemmen met het bedrag van de verzamelstaat waarvan sprake in het artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 mei 1996 tot uitvoering van het decreet inzake het Sociaal Impulsfonds. Deze verzamelstaat groepeert alle uitgaven van het desbetreffende jaar, naar het jaar van trekkingsrecht waarop ze betrekking hebben.

Het gedeelte van de ontvangen trekkingsrechten waarvoor in 1999 geen uitgaven werden vastgelegd, mag in 2000 niet opnieuw als ontvangst worden ingeschreven, wegens de definitieve afsluiting en afrekening van het beleidsplan 1997-1999 op 31 december 1999.

3.2 Verwerking door de OCMW's die wel NOB-piloot zijn.

In het rekeningstelsel zijn in klasse 7 de volgende codes voorzien om de opbrengst te boeken :

- 746 0... Sociaal Impulsfonds (werkingssubsidies);

- 753 2... Sociaal Impulsfonds (kapitaalsubsidies).

Deze laatste code heeft dus enkel betrekking op de opbrengst, de jaarlijkse afschrijvingen van de kapitaalsubsidies, zodat de subsidie zelf dient geboekt te worden op een balansrekening en deel uitmaakt van het eigen vermogen (rekeningnummer 150...).

De SIF-subsidies worden bij ontvangst van het goedgekeurde convenant als vordering geboekt (rekeningnummer 413 11 voor het deel korte termijn en 292... voor het deel lange termijn) tegenover de rekening 150 1. (subsidie voor investeringsuitgaven SIF) of 746 0... (werkingssubsidies), rechtstreeks op het activiteitencentrum zoals voorzien in het budget en het convenant. Dit om het principe van *direct costing* te respecteren.

Bij ontvangst van de subsidie kan de financiële boeking gebeuren door de vordering af te boeken of door te boeken op een wachtrekening (499...), bv. op het activiteitencentrum algemene ontvangsten en uitgaven (analytische code 000 in afwachting van definitieve toewijzing aan een activiteitencentrum zoals voorzien in het budget en het convenant).

De besteding wordt in elk geval geboekt op de voorziene activiteitencentra, hetzij via klasse 6 (werkingskosten) hetzij via klasse 2 (investeringskosten).

Ook de pilootbesturen zijn gehouden tot het bijhouden van de verzamelstaat waarvan sprake in het artikel 6 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 mei 1996 tot uitvoering van het decreet inzake het Sociaal Impulsfonds. Deze verzamelstaat groepeert alle bestedingen en opbrengsten van het desbetreffende jaar, naar het jaar van het trekkingsrecht waarop ze betrekking hebben.

Indien op het einde van het boekjaar aanbestede of bestelde goederen of diensten nog niet (volledig) werden geleverd, is de subsidie niettemin toch verbonden aan het jaar waarin de aanbesteding of bestelling werd geplaatst. Om die reden is het aangewezen de hieraan verbonden engagementen op het einde van het boekjaar op te nemen in klasse 0 (niet op de balans opgenomen rechten en verplichtingen) onder rekeningen 041... (verplichtingen tot aankoop wegens verworven subsidies, SIF (debetsaldo)) en 042... (crediteuren wegens verplichtingen tot aankoop inzake verworven subsidies, SIF (creditsaldo)).

Het op het einde van 1999 niet bestede deel van de SIF-toelage vervalt. Het deel dat besteed werd maar waarvan de engagementen werden opgenomen in klasse 0, wordt via de overlopende rekeningen overgedragen naar het volgende boekjaar. De in het vorig jaar bestede toelage waarvoor nog geen goederen of diensten werden geleverd, wordt afzonderlijk verantwoord.

Omdat het voor de verzamelstaat en voor een eventuele controle nodig is enerzijds de aan het SIF verbonden kosten en opbrengsten en anderzijds de aan de subsidie van een bepaald jaar verbonden kosten en opbrengsten te kunnen afzonderen, is het aanbevolen ofwel het rekeningstelsel zodanig op te bouwen (bv. via de laatste cijfers van de rekening) ofwel de boeking zodanig te doen (bv. subcodering; bij gebruik van een subanalytische code voorziet het rekeningstelsel het gebruik van de code 02) dat dergelijke informatie rechtstreeks en informatorisch uit de boekhouding kan bekomen worden.

Jaarlijks wordt de langetermijnvordering omgezet in een kortetermijnvordering voor het deel van de toelage dat voor het volgende jaar voorzien is in de convenant.

In het volgende boekjaar wordt de rekening van klasse 0 gesaldeerd bij ontvangst van de inkomende facturen. De op de overlopende rekening geboekte toelage wordt dan geboekt naar een opbrengstenrekening op een wijze die een afzonderlijke verantwoording mogelijk maakt.

4. Schuldherschikkingen

Overeenkomstig het artikel 22 van het gewijzigde decreet van 28 april 1993 houdende het administratief toezicht op de gemeenten en het artikel 93ter van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW, moeten de besluiten van de gemeenteraad en van de raad voor maatschappelijk welzijn waardoor de financiële lasten van opgenomen leningen worden herschikt door een spreiding van deze lasten over een langere periode, binnen een termijn van 20 dagen ingaande op het treffen ervan, ter goedkeuring naar de Vlaamse regering worden verstuurd.

5. De invoering van de euro

Op 1 januari 1999 werd de Europese eenheidsmunt, de euro, als een volwaardige munteenheid ingevoerd. Tijdens de overgangperiode, van 1 januari 1999 tot 31 december 2001, zijn de euro en de Belgische frank gelijkwaardig. Belangrijk in de overgangperiode is het principe no compulsion, no prohibition (geen verplichting, geen verbod). Dat houdt in dat de overheid moet aanvaarden dat particulieren of ondernemingen enerzijds informatie in euro aan de overheid meedelen en anderzijds van de administraties informatie in euro ontvangen, wanneer zij dat wensen. Dat vergt onder meer een aanpassing van formulieren, aanslagbiljetten, reglementaire bepalingen,...

De omvang en de complexiteit van het omschakelingsproces naar de euro mag niet worden onderschat. Iedere overheid blijft daarbij zelf verantwoordelijk voor de omschakeling van de eigen organisatie naar de euro. Hierbij is de tijdige, volledige en correcte aanpassing van de informatica van doorslaggevend belang.

De begrotingen/budgetten voor 2000 houden in ieder geval zo nauwkeurig mogelijk rekening met de kosten die met de omschakeling gepaard gaan.

Ik verwijs terzake ook naar de omzendbrief BA/WEL-97/12 (B.S. van 17 december 1997) waarin de algemene krachtlijnen werden geschetst voor de overgang van de overheidsbesturen naar de euro en naar het syntheseverslag van de werkgroep Admi-euro Lokale Besturen van het Commissariaat-generaal voor de euro, dat aan alle gemeentebesturen met brief van 3 april 1998 werd bezorgd.

Verder kan u op het Internet de volgende sites raadplegen :

<http://binnenland.vlaanderen.be> (Vlaamse Gemeenschap)

<http://euro.fgov.be> (Federale Voorlichtingsdienst)

<http://www.europa.eu.int/euro> (Europese Commissie)

<http://www.accountancy.be>

6. Het millenniumprobleem

Voor de problematiek van het millennium en de mogelijke impact ervan op de lokale besturen verwijs ik naar de omzendbrief Wel/98-08 van 1 december 1998 (*Belgisch Staatsblad* van 4 februari 1999).

Interessante Internetsites zijn :

<http://Y2000.fgov.be> (Belgisch Millennium Forum)

<http://www.mp2000.nl> (Nederlands Millennium Platform)

<http://www.ispo.cec.be/y2keuro> (Europese Commissie)

Mijn administratie voor Binnenlandse Aangelegenheden alsmede de afdelingen van de Vlaamse Gemeenschap bij de provinciale gouvernementen staan steeds ter beschikking voor verdere toelichting in verband met deze omzendbrief.

Ik verzoek u, mevrouw de gouverneur, heren gouverneurs, de gemeentebesturen en OCMW's kennis te geven van deze omzendbrief door een spoedige publicatie in het bestuursmemoriaal.

Volledigheidshalve zend ik aan alle gemeentebesturen en OCMW's rechtstreeks een afschrift van deze omzendbrief.

Deze omzendbrief kan ook geraadpleegd worden via Publink of Internet op het volgende url :

<http://binnenland.vlaanderen.be>

J. Sauwens,

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport.